

[Hartel.]

gaaet over til praktisk talt at have alle Varer paa bunden Liste, tror jeg ikke, jeg behøver at være stor Spaamand for at kunne sige, at vi maa forberede os paa en endog meget haard Arbejdsløshed i den kommende Vinter og Foraar.

En Grund mere for mig til at være betænkelig ved den Beskæftigelsespolitik, som man vil føre gennem Valutasystemet, er den Betænkning, som Arbejderbevægelsens Erhvervsraad for ganske nylig har udsendt. Jeg takker personlig, fordi man har tilstillet mig et Eksempplar af den i god Tid, saa at jeg har kunnet gennemgaa den inden Valutalovens Behandling her. Selv om der i denne Betænkning er meget værdifuldt Arbejde, navnlig af statistisk oplysende Art, maa jeg paa det bestemteste tage Afstand fra de ganske utilslørede Forslag, som findes i denne Betænkning, navnlig Side 267 og fremefter, gaaende ud paa, at vi skal reducere Danmarks Samhandel med Tyskland for at øge Hjemmebeskæftigelsen inden for Industrifagene. Det er en meget farlig Politik, der her er Tale om at indlede, idet den vil betyde, at vi gaar bort fra det, som maa kaldes Danmarks naturlige Erhvervs muligheder, hvor vi har praktisk talt alle Raastofferne til vor Raadighed, og skal lægge Hovedvægten paa de Former for Beskæftigelse, hvor Raavarerne i det væsentligste skal hentes udefra.

Naar Arbejderbevægelsens Erhvervsraad fremsætter disse Betragtninger, maa der vel være en Sammenhæng mellem Regeringens Erhvervspolitik og Arbejderbevægelsens Erhvervsraad, og man maa gaa ud fra, at Regeringen, selv om den ikke siger det samme rent ud, i det væsentlige billiger de Betragtninger, som gøres gældende fra Erhvervsraadet. Og dette er for mig en Grund mere til at være forsigtig over for den Valutalovgivning, som man nu atter ønsker at faa gennemført, idet denne Lovgivning da utvivlsomt vil kunne finde Anvendelse som et Led i den Beskæftigelsespolitik fra Erhvervsraadet, som jeg netop nu har karakteriseret. Jeg mener derfor, det er berettiget at stille det konkrete Spørgsmaal til den højtærede Minister, om det er hans Agt gennem Valutasystemet at fremme de Omlægningsplaner, jeg her har omtalt.

At Landbruget paa sin Side baade vil være med til og ogsaa bør gøre sit yderste for at basere sin Produktion i det væsentlige paa hjemmeavlede Foderstoffer, er vi alle enige om i Dag, og jeg tør sige til Fortjeneste for L. S.-Bevægelsen, at der er vel ingen, der mere end den i de senere Aar paa tværs af liberalistisk Indstilling hos den danske Landbostand har virket for at udbrede Forstaaelse af, at en saadan Politik i den kommende Tid vil blive nødvendig. Og det er jo med Politik som med det meste her i Verden, at der er kun een Politik, som er rigtig, og det er den, som Livet til enhver Tid giver Medhold; alt det andet er knap nok det Papir værd, hvorpaa det skildres, og heller ikke de Ord værd, som ofres paa at forklare det. Hele denne Omlægning i sig selv kræver betydelige Ofre af dansk Landbrug, og jeg mener, at naar Landbruget gaar ind under dette, saa har det gjort meget for at tage Konsekvensen af de ændrede økonomiske Forhold og gøre sit til at bedre Situationen for andre Grupper af Befolkningen, og derfor har det saa meget mere Grund til at vende sig mod enhver Form for uretfærdig Behandling.

Jeg skulde derimod intet have at indvende imod, at der i den nuværende Situation, hvor vi staar over for Fornyelse af Handelsaftalen med Tyskland, blev gjort et Forsøg paa at faa de frie Valutaindkøb, som Danmark skal foretage i Tyskland, erstattet med Indkøb, hvorved danske Varer erstatter den frie Valuta. Jeg siger ikke dette, fordi jeg paa nogen Maade ønsker utidig at gribe ind i disse Forhandlinger, men jeg siger det ud fra den Betragtning, som vi vist alle maa godkende i Dag, at Forudsætningen for væsentlig Tilgang af fri Valuta til Danmark fra den anden Side er blevet mindre og maaske, i det mindste i en Periode, kan ventes at standse. Hvorledes skal vi da kunne tænkes selv med vor bedste Vilje at have fri Valuta til Raadighed for Indkøb i Tyskland?

Det maa ligeledes siges at være af Betydning til Bedømmelse af vor handelspolitiske Stilling, at der intet rimeligt Forhold er mellem Priserne paa dansk Landbrugs Eksportvarer og Priserne paa de Importvarer, som vi henter i de Lande, hvor Eksportvarerne afsættes. Kul- og